

Removing a Licked Candy from Amongst Clean Ones on Shabbat

Q

I was at a friend's home on Shabbat, and he brought out a platter of candies, all of the same type. My young daughter grabbed a candy and put it in her mouth. I chided her for her behavior, so she put the licked candy back in the platter. I was very embarrassed and took the candy out from the platter. My friend claimed that, in the process, I had violated the prohibition of *borer* (selecting). Is he correct?

4. ביאור הלכה ס"י שיט סע' י

הואיל וראוין וכו' – ומוי שהוא איסמנים ואי אפשר למישתי הכי היכא שיש בו קסמין וכדומה, אפשר אף דרובא דאינשי לא קפדי כלל, לא אמרינן בטלה דעתו, ולדידיה אסור, דהוה בורר

5. ביאור הלכה ס"י שיט סע' ד ד"ה "מתוך האוכל"

עצם שיש עליו קצת בשר, יאחז בו לאכול ממנו ולהשליכו אחר כך מידו

6. ט"ז אורח חיים ס"י שיט ס"ק יג

... להראב"ד יש איסור כשנופלים זבובים לבוס, שלא יוציא הזבובים לבדן מן הכוס, דהוה ליה כבורר פסולת, אלא יקח מן המושקה קצת עמהם, ועיין שם:

1. רמ"א אורח חיים ס"י שיט סע' ג

הנה: ושני מיני דגים מיקרי שני מיני אוכלים, ואסור לברור אחד מהבירי אלא בידו, כדי לאכלן מיד, אף על פי שההתיכות גדולות וכל אחת נכרת בפני עצמה. אבל כל שהוא מין אחד, אף על פי שבורר התיכות גדולות מתוך קטנות, לא מיקרי ברירה. ואפילו היו שני מינים ובורר משניהם ביהוד הגדולות מתוך הקטנות או להיפך – שרי, הואיל ואינו בורר מין אחד מתוך הבירי.

משנה ברורה שם ס"ק טו

לא מיקרי ברירה – אם לא שקצת מהם אינם טובים כל כך כמו התיכות האחרים, כגון שנקדחו מכה הבישול איזה התיכות דגים ורוצה לברור אותן שלא נקדחו, או שאיזה התיכות דגים הוי מדג חי ואיזה מדג מת ורוצה לברור אלו מאלו, בכל זה אפילו במין אחד שייך ברירה, וצריך לברור זה שרוצה לאכול עכשיו, ודמי ממש לעלין מעופשין בסע' א. ותפוחים המוצצים ומתוקים מסתפק הפרי מגדים אי מיקרי מין אחד אם לא; ואם מחמת המיצותו אין ראוי לאכול הוה בודאי דומה לפסולת, ויש בזה משום איסור ברירה, ואפילו נאכלים על ידי הדחק יש בזה איסור מדרבנן, ודמי לעלין מעופשין הנ"ל בסע' א. והנה הט"ז מחמיר אפילו במין אחד, שלא יברור אלא אותו שרוצה לאכול עתה או שיקח סתם מן הכא בידו להניח לסעודה אחרת, לא דרך ברירה; אבל הרבה אחרונים חלקו עליו והסכימו עם הרמ"א שפסק כתרומת הדשן.

2. רמ"א אורח חיים ס"י שיט סע' א

כל מה שבורר לצורך אותה סעודה שמיסב בה מיד, מיקרי לאתרו. ואפילו אחרים אוכלים עמו, שרי. ולכן מותר לברור הירק שקורין שלאמ"ן מן העלין המעופשין שבו כל מה שצריך לאכול באותה סעודה.

מגן אברהם שם ס"ק ג

מותר לברור הירק. דוקא אוכל מתוך הפסולת. ועיין מה שכתבתי סוף ס' תרי"א, דאפילו אין העלין הללו פסולת גמור, שראוי לאכילה על ידי הדחק, אסור לברור הפסולת

3. שמירת שבת כהלכתה פרק ג' סע' כג

סלמ ירקות שמעורב בהם בצל, מי שאינו אוהב את הבצל – אסור להסירו, אלא יקח את הירקות וישאיר את הבצלים, או יסיר את הבצלים ויאכיל אותם לחברו שהוא אוהב אותם.